

60. *Plenarforsamlingen vedtog en resolution*, der bestemmer, at et ad hoc udvalg under formandskab af præsidenten for generalforsamlingen skal nedsættes i begyndelsen af hver samling med henblik på meddelelser om frivillige bidrag til flygtningeprogrammerne. Desuden anmodes generalsekretæren om hvert år at bringe til medlemmernes kundskab behovene for det følgende år vedrørende programmerne uden for budgettet og i god tid indvarsle *bidragskonferencerne* vedrørende Specialfonden og det udvidede tekniske bistandsprogram.

61. *Gennemgang af sekretariatets organisation og arbejde.*

Under dette dagsordenspunkt forelå en rapport for det ekspertudvalg på 8, som var nedsat af den 14. generalforsamling til gennemgang af problemer i forbindelse med sekretariatets organisation og arbejde, samt en beretning med generalsekretær *Hammar-skjöld's* bemærkninger til udvalgsrapporten.

På baggrund af den udvikling, der førte frem til valget af U Thant til fungerende generalsekretær, besluttede 5. komité at udsætte debatten om sekretariatets øverste ledelse til næste samling.

Da spørgsmålene i forbindelse med den geografiske rekruttering af FN-sekretariatets personale var optaget som et særligt dagsordenspunkt, kom drøftelsen af ekspertudvalgets rapport stort set kun til at omfatte to punkter:

Det vedtoges at lade gennemføre en undersøgelse af mulighederne for at gennemføre en stabilisering af FN's budget. Resolutionen herom tiltrådtes af generalforsamlingen.

Under en meget kort debat om decentralisationen af FN's økonomiske og sociale arbejde fremkom intet nyt i forhold til 2. komité's behandling af spørgsmålet.

62. *Finansieringen af FN's fredsbevarende foranstaltninger.*

Under den 15. generalforsamling nedsattes på canadisk initiativ en arbejdsgruppe på 15 medlemmer med det formål at søge at opstille almindelige retningslinjer for finansieringen af FN's fredsbevarende foranstaltninger. Som rapporten, der kom til behandling i 5. komité, viste, nåede gruppen prak-

tisk taget ingen resultater. Der var enighed om; at fredsbevarende foranstaltninger kunne være nødvendige for opfyldelsen af FN's opgaver, men herudover var meningerne meget delte. Der kunne derfor ikke skabes enighed om, hvorvidt udgifterne til fredsbevarende foranstaltninger måtte henregnes under „organisationens udgifter“ (pagtens artikel 17) med de konsekvenser, dette måtte have i retning af tab af stemmeret for medlemmer, der kommer i restance af en vis størrelse. Der var heller ikke enighed om, om midler skulle fremskaffes ved udskrivning hos medlemmerne eller ved frivillige bidrag, eller om der skulle oprettes et særligt fond med henblik på finansiering af fredsbevarende foranstaltninger. Og der kunne ikke nås enighed om opstilling af retningslinjer for en særlig bidragskala for formål af denne art.

På baggrund heraf vedtog 5. komité — ud over nogle mindre spørgsmål af mere teknisk karakter — at indskrænke sine drøftelser af arbejdsgruppens rapport til et enkelt problem, nemlig om generalforsamlingen skulle anmode Den internationale Domstol i Haag om en rådgivende udtalelse om, hvorvidt udgifterne til fredsbevarende foranstaltninger henhørte under „organisationens udgifter“. I arbejdsgruppen var et flertal gået ind herfor; men østlandene var gået imod, og nogle større neutrale stater havde stillet sig skeptisk under henvisning til spørgsmålets politiske karakter.

I 5. komité fremlagde Canada et resolutionsforslag, hvorefter Den internationale Domstol anmodedes om en rådgivende udtalelse om, hvorvidt udgifterne til Gazastyrken og Congo-ekspeditionerne måtte henregnes til „organisationens udgifter“ (pagtens artikel 17, § 2). Danmark sammen med Brasilien, Cameroun, Japan, Storbritannien og USA var medforslagsstillere; hertil sluttede sig senere Liberia, Pakistan og Sverige.

Forslagsstillerne fremhævede, at domstolens svar ville kunne bidrage til at klare et problem, som man nu forgæves havde diskuteret siden oprettelsen af UNEF, og dette måtte man kunne tilslutte sig, hvad enten man var enig eller uenig i sagens substans. Østlandene hævdede, at der ikke var tvivl om, at fredsbevarende foranstaltninger hørte under sikkerhedsrådets myn-